

De retrievers rukken op bij...

WK GEDRAG EN GEHOORZAAMHEID

Tekst: Erik van Ingen Schenau

Van 7 tot 10 juli werden in Parijs de Wereldkampioenschappen Obedience georganiseerd. Er bestaan twee op elkaar gelijkende wedstrijdsporten 'obedience'. In Nederland noemt men de Scandinavische vorm van obedience Gedrag & Gehoorzaamheid, de Engelse vorm heet gewoon Obedience. De obediencekampioenschappen in Parijs waren G&G-kampioenschappen, verspreid over vier dagen. Er namen 92 honden plus hun begeleiders aan deel, afkomstig uit achttien landen. Hoewel het een WK is, bleken de deelnemers allen uit Europa te komen.

Iedere deelnemer legt gedurende vijftien tot twintig minuten een tiental proeven af. Die proeven bestaan uit: groepsafleggen (liggend en zittend), loopoefeningen, positieoefeningen, reukoefeningen, oefeningen waarbij de hond wordt weggezonden en oefeningen waarbij de hond naar de voorbrenger toe komt. Het is een jurysport. De jury beoordeelt de proeven op snelheid, precisie en plezier in het werken. Alleen rashonden (met papier) mogen meedoen. In de praktijk zijn dat de laatste jaren vooral Border Collies. In Parijs lag het percentage Borders op 75%. Vanouds vormen de Herders (Duits, Belgisch etc.) de tweede groep, maar de laatste jaren zijn de Retrievers in opmars.

De vier dagen van het kampioenschap zijn

strak ingedeeld. Donderdag is trainingsdag. De deelnemers worden verdeeld in twee groepen, vrijdag verschijnt de eerste groep, zaterdag de tweede. Beide dagen zijn er dagkampioenen en er wordt over de twee dagen een landenklassement opge maakt. Zondag verschijnen de twintig beste deelnemers van deze dagen voor een individueel klassement; de winnaar mag zich wereldkampioen noemen.

Van de 92 honden waren acht Retrieverinschrijvingen: vier Golden, drie Labrador en één Nova Scotia Duck Tolling Retriever. De Nova Scotia van de Zweedse Niina Svartberg eindigde op een prachtige tweede plaats in het eindklassement, de Golden van de Noor Trund Brustad op de vijfde. De drie Labradors waren Nash van de Oos-

Nash, Beate and Rechel, Irina

Abby, Ditte and Nash, Beate

Abby en Ditte

tenrijke Beate Biesenbach, Abby van de Zweedse Ditte Andersson en Rechel van de Letse Irina Popjonoka.

Beate Biesenbach (Oostenrijkse, 32 jaar, kinderarts) bezocht het EK-2005 vlak bij haar huis en raakte gefascineerd door deze sport. Het sprak haar aan te werken met een hond om deze voor de hond onnatuurlijke zaken te leren; presteren met de hoogste precisie, snel werkend en dit gedurende langere tijd. Ze begon met haar oudere hond Knoxl, waarmee ze al agility en searching had gedaan, aan obediencetraining. De manier waarop ze werkte met Knoxl filmde ze en deze videotjes verschenen in YouTube. De Hongaarse labradorfokker 'Blackthorn' zag de filmpjes en in overleg met Beate koos hij voor haar een pup uit die past bij haar methode van werken. Beate wilde per se een werkhond en geen showhond. Ze zegt: 'Echte werkhonden hebben een *will to please*, showhonden hebben vaak een *will to please themselves*.'

Die werkhond is Nash (Blackthorn Ceginus), een reutje van bijna vier jaar. De video's van Beates Nash hebben een grote faam in de obediencewereld. Met de tweejarige Nash verscheen ze op de WK-2010, voornamelijk om ervaring op te doen. Nash eindigde als 73^e. Dit jaar eindigde Beate met Nash tijdens de vrijdag en zaterdag als twaalfde met 269 punten. Dat leverde een finaleplaats op. In de zondagse finale begon Nash matig in het groepsafleggen, hij was erg opgewonden. Maar Nash en Beate lieten enkele heel mooie oefeningen zien, die het publiek tot groot enthousiasme brachten. Het resultaat was een fraaie achtste plaats met 262.25 punten.

De Zweedse Ditte Andersson is 49 en hondentrainer. Of eigenlijk, zoals ze zelf zegt, trainster van hondeneigenaren. Ze is in 1998 met Border Collies aan deze wedstrijdsport begonnen. Omdat ze Border Collies vaak moeilijke honden vond, die snel ageren en reageren op andere honden, en dat niet altijd even sociaal, is ze overgegaan op Labrador Retrievers. Naast obedience traint Ditte retrieving en het zoeken van paddenstoelen (cantharellen). Ditte vindt het belangrijkste van obedience de connectie die je moet hebben met je hond, samen moet je één zijn. Ook om het plezier dat je hieraan beleeft en dat je overbrengt op je hond, gaat het. Ditte is

Abby

Abby en Ditte

Nash en Beate

Rechel

Rechel en Irina

ervan overtuigd dat een hond die obedience traint, een prima basis heeft voor workingtests, mede door de in de obedience opgebouwde relatie. Ditte doet voor het eerst aan een WK mee.

Abby (Streamlight's Pearl Abra Kadabra) is een vijfjarig teefje. Op de foto's is duidelijk te zien dat ze qua type erg sterk op Nash lijkt. Abby is gefokt door een locale Zweedse fokker als retrieverhond, van dummies en dode dieren. Ditte heeft Abby bewust gekozen uit een nest van zes honden, het was de meest gesocialiseerde hond. Ditte en Abby eindigden op een fraaie achtste plaats over de vrijdag en zaterdag, met 270 punten. In de finale ging er helaas het een en ander fout (de uitvoering van de oefeningen wordt sterk bepaald door omstandigheden, deze WK werden gehouden op de World Dog Show, grote hallen met 30.000 soms blaffende honden, luidsprekers etc.). Ze eindigden als achttiende met 223.50 punten.

Het gesprek met Irina Popjonka uit Letland verliep wat moeizamer. Gelukkig was de Russische Varvara Bolsakova bereid om te helpen met vertalen. Irina is 43 jaar en drijft een kleine onderneming, wat precies ging in de vertaling verloren. Obedience komt net van de grond in Letland. Er is uitwisseling en er worden seminars gehouden met Finnen, Esten en Russen. Irina traint sinds drie jaar obedience, doet daarnaast jachttraining en zoeken (rescue). Wat haar trekt in obedience is dat de hond de ambitie moet hebben om voor je te werken, samen moet je één team worden. Dit is Irina's eerste wereldkampioenschap. Rechel (Rechel Tropic Chans) is een vierehalfjarige teef, particulier gefokt. Rechels moeder werd getraind voor retrieving en hunting. Rechel heeft zeven maanden geleden een nestje gehad, daarvan heeft Irina een reutje gehouden, met deze hond is ze obediencetraining begonnen. De zoon was ook in Parijs aanwezig. Irina en Rechel eindigden op de 71^e plaats (214.50 punten).

Erik van Ingen Schenau is een enthousiast labrador bezitter, die lid is gebleven van de NLV na zijn emigratie naar Frankrijk, zeven jaar geleden. In Frankrijk neemt hij deel aan wedstrijden obedience (G&G), in 2009 werd hij met zijn Hollandse labrador Aini geselecteerd voor deelname aan de Franse kampioenschappen. Tijdens de wereldkampioenschappen 2011 in Parijs maakte hij deel uit van de organisatie.